

היעוץ הפילוסופי

והאנטיליגנטיבית הרגשית?

ניתן ללמידה הרבה מהאמוציות. יש רצינו ברגשות. היגל, ניטשה, וסארטר בעת החדשיה, כמו גם הוגים שונים בפילוסופיה הקלאסית העתיקה, חשבו שהעולם האמוריאלי הוא תחום נחוץ וחשוב להבנה פילוסופית קוגניטיבית. אדים יכול לכוון את האמוציות שלו, לשנות בהם, ליצור טרנספורמציה שלHon, ולהפוך אותן. כאן, דדר הbhנה השכללית, עשוי להתקבל שינוי וקידום ברגשות. אכן, הניסיון של הפילוסופיה אינו דומה לניסיון של השיטה הבוחנת ומבחן על סמך תכנית התנהגותית - המוצא, בכל זאת, הוא ההכרה השכללית.

גם על רגשות ניתן לדעתך לעשות רפלקסיה רצינאלית?

לרוב רפלקסיה היא עניין רצינאלי, שלא מתאים לרגע. אבל בכל זאת, יכולה להתקיים גם רפלקסיה אינטואיטיבית, דמיונית, חביל להשתמש רק ברגשונאליות... האם בדומה לשיטות אחרות יש חשיבות ומשמעות לתהילה על מנת להפנים את החוויה ואת השפה הפילוסופית? אולי תתראי בקצתה מהלך אפשרי.

התהילה היחיד הוא הדיאלוג. בן השיח קובע הרבה באנו בוג� להסתהותו של הדיאלוג. אם למשל בא אליו אדם ומציג בפניו את בעיתו, אני מבקשת ממנו לנשות לבדוק האם הדבר חובי, האם קיימים בו אלמנטים טובים. אם הוא מסתכל אליו בעיניים שאומרות בלי מילים: "איך את יכולה נטפס אצלו לשאל דבר זהה?", ברור שיש בעיה. אני מבגדת את העובדה שהדבר נטפס אצלו כשליל בOPEN טוטאלי. אז, ניתן להתקדם הלאה ולבדק, מדוע הדבר נטפס כשליל, מה גורם לך שהיה שליל? האם בכל מצב סיטואציה דומה תהיה שלילית בעיניו? כל תגובה של אדם גורמת להסתהות אחרת בשיחה, וזה דרך פתוחה מאוד.

ש. את אומרת שזו דרך פתוחה. אין יסודות שיטתיים לייעוץ?

זהו שיטה שמעבר לשיטות. רק מפגש עם האינטלקט של הפילוסוף, של בן השיח השני, מביא למשהו חדש. מאוד חשוב ביעוץ הפילוסופי לבנות הבנות חדשות, ליצור ראייה חדשה. זאת לעומת הגישה האחורה המקובלת בשיטות תרפיזיות, הפעלת על פי תיאוריות. אדים מס' ספר,

השוגיה ביסודה! הפילוסופיה שואלת שאלה מקדימה: מי בכלל קובע את ה-*order*, ולפיכך, מה זה *disorder*? נשאלת שאלת נוקבת לגבי סמכות הקביעה. תפיסה זו יוצאת מהגישה הposta מודרניסטית ונמנעת מלקייה סמכות שכזו.

לייעוץ הפילוסופי, לפיכך, יתרון שני תחומים: האחד - במטרתו: לא לשנות את האדם, אלא להבין אותו ולעזר לו להבין את עצמו במופע פילוסופי. השני - אם אדים מחייב לאחר ההבנה לשנות את עצמו, הפילוסוף יכול לעזור לו בכך. זאת לעומת המטרת הטרפיזיות המקובלות, בהן המטרה מלהתאחד היא להפוך את האדם למשהו חדש: מוחלה לבירא, מאים מסוימים לאדם אחר. כאן אין הכרה בשינוי עמוק, מה שאצל שיטות מקובלות נטפס כהוראה להצלחת השיטה.

את מדברת על נתינת לגיטימציה לעצם קיומה של העבהיה?

נכון. בראש ובראשונה, יש צורך בבדיקה העבהיה. להתבונן בה ולהסתכל עליה לעומק. שיטות שקובעות מראש שקיים בעיה מודיעו באופן נחרץ על משחו שלילי נוגאות אחרת. אנחנו מציעים לבדוק מהו הדבר, ולאחר כך לשאל ולבדוק: אולי זה טוב .. אולי לא... ובמה.

מה את חושבת על גישות הכוונה המבוססת על טיפולת התודעה

(המשך מעמ' 18)

סוגים שונים של יעוץ, הם בעצם סוגים שונים של תרפיה, שבבסיסם הרעיון שהיעוץ עושה אבחנה של האדם באופן פרודיאני, יונגיאני, או באופן אחר, והמשך הטיפול מtabac על האבחנה. לעומת הייעוץ בסיגנון זה, ביעוץ הפילוסופי אין אבחנות שמתתקימות מלכתחילה. אין חלוקה לפי קבועות, או על פי שיטות פתולוגיות, כמו באבחון מחלות. ניתן, למשל, לשאול את האדם איך הוא עצמו מבין את הבעיה ומהם הגורמים לה לדעתנו. אז אפשר לבדוק את האבחנה האישית הזה באופן לוגי ופילוסופי, כאשר כל מקרה שהוא שונה למלחין ממקרה אחר. מהו בעצם שיטתת הייעוץ הפילוסופי, שמקבלת השראה מדווחו של סוקרטס, תתאים גם לזמןנו?

דווקא שיטה זו מתאימה לחשיבה מודרנית. כל השיטות של האבחון הרפואי שיקות להטפיסה עצקה ולא לרולונטיית, שרווחה בתקופתימי הבינים והתבטטה על התפיסה הדתית. אז חשבו שאדם חולח כתוצאה ממשיים שונים שלו, שהם בחזקת עונש. בתפיסה הרופאית, אם אדים סובל באופן גופני או נפשי זה מפני שיש לו חוליה מסוימת, יש גורם. גם היום לא מדברים בפסיכולוגיה על חול, רק בשימוש מעט מעודן יותר. הדבר, רק בנסיבות זיהויו תפיסה על פי הגישה הפילוסופית זיהוי תפיסה

שיטת הייעוץ הפילוסופי של ד"ר אוניבך – ההיסטוריה והטכנית

שיטת הייעוץ הפילוסופי צעירה יחסית בין השיטות התרופתיות המסורתית. היא פותחה לראשונה ע"י ד"ר אוניבך בגרמניה בראשית שנות השמונים. מאז ואילך הרעיון היה לתנועה בינלאומית גודלה המקיימת כנסים שנתיים ומרחיבת את מדיה. גם בישראל, מספרת שלומית, המוטיבציה לייעוץ פילוסופי הולכת וגדלה.

היעוץ הפילוסופי מציע דרך ייחודית להתמודדות עם בעיות אקזיסטנציאליות, كالטרנסיביה חוויתית שונה ואופטימית מאוד לספת הפסיכיאטר הנוכח ולממחטות הפסיכיאטראות ובוטה הספוגה.

היעוץ מציע לעמיתים לשיח יחס אנושי בסיסי – אהבה (פִּילוֹ), בהנחייתה האמינה של החכמה (סופיה). שלא כאמור, הייעוץ הפילוסופי אינו יותר מאשר בין השנים ואני מסתפק באספקט אחד בלבד. הדינמיקה מוסדת על כנות, על פתיחות ועל רוחב לב, ומכוון באמצעות הפרקтика הפילוסופית. באמצעותה עשויה (ואמור) העמיד לשיחה לרכוש את הכלים ואת המימוניות להתמודדות עצמאית עם דילמות חיים. אין בדברים יומרה להעלים את הבעיות ולהפטר מהן למלחין ואין בהם נחמות מזוייפות. הכוונה היא שמתוך ההבנה החדשת התבוננות על החיים וההתמודדות אתם היפכו לב的日子里 ולמשמעותים לאורך זמן.

אווירת ניפוי וניתוק. וכשניתנה הרשות למשחית, שוב אינו מבחין בין יסודות לבין פרטימ הניתנים לשינוי. אם נסgal לעצמנו כתיבה מתוך שותפות והזדהות, מתוך הערכה, شيءות וכאב פנימי שמתוכם עולה עקה נוקבת לתקון, יתכן שפרשומים מיוקים ימנעו מעצם בעתי.

חנן אריאל
וחברים מישיבת ההסדר ירוחם

תגובה:
המערכת מאפשרת לפרסם בחברות כל גוף וכל פרטומת בתנאי שאין בו מסר פוליטי ואין בו משום פגעה בטעם הטוב. אין שמחים על כך שאפלו פרטומת שאינה מטענו ואינה על דעתנו הביאה לדין ציבורី בעניין יחסנו לקבוצות אחירות בעם, דין שב恰恰לט נתן לתת לו במה בחברות הבאות.

לא למודעות קונסרבטיביות

התחדשות, רענות, ניור אבק, חסיבה ויצירתיות חיוניות לדעתנו לכל קבוצה הרוצה להיות ולא לשקו כבל שגרה נטולת ביקורת. لكن אנו שמחים לקרוא בעיתון 'דעת' גם מאמרם המציגים עדות חריפות ומוקצנות נגד מוסדות היקרים לילבנו – הישיבה, הממסד הרבני ואחינו יושבי בני ברק. גם אם איננו מוכנים לבצע את הרעיונות המובאים בעיתון הלכה למעשה, הם קוראים לנו למחשבה שנייה ולשחרור מקיובן של מצות אנשים מלומדה שלא בורדו כל דברן.

אבל כוחם של דברים אלו יפה רק כאשר הם נעשים מתוך נאמנות לTORAH. רק כאשר מבינה תנוועת "אמני תורה ועובדת" שערכם של ערכיה והרלוונטיות שלהם נובעים מערכם האלקי האינטובי, ושבכל TORAH שבעל פה טמון זרע שניית משימים – רק אז הביקורת מובילת לצמיחה ולפריחה.

לצערנו, בගילוון האחורי של 'דעת' קרה מפנה מסוכן. מערכת העיתון החליטה לפרסם ספר שאלות ותשובות קונסרבטיביות. פרסום זה, של תנועה שאינה מכירה בנחיות התורה, הקובעת כי אמיינותו של התורה נקבעת לפי הסכמת בני אדם בכל דור ודור, מפוררת את אושיות אמונהינו. אם מבקשים עורך 'דעת' שלא להפוך את בטאונם לעוד כתוב עת סוציאלגי-פילוסופי, שאינו שונה מכל בינה חילונית, קוסמופוליטית אנושית (שאין לזלزل בה), עליהם למצוא תיקון למשגחה חמוץ זה. בעינינו, פרסום כזה יכול להתפרש כמודעת אבל על מותה של תורה ממשמים. דרשו תיקון, لكن גרשא לעצמנו להוסיף הצעה קתנה. שכותבים מבחןם מבקרים, קל להתנתק ממה שמבקרים ולהשרות

על שם: מילא נטilver

והמטפל מיד מסוגו אותו. יש אפשרות לתת הסבר פרוידיאני או אחר לסיפור, כאשר כל אחד צובع אותו בצבעיו הוא בהתאם ליסודות שיטתו. הגישה כאן היא אחרת: כפי שאמר אכנברג, הוגה השיטה: "הפילוסופיה אינה עיון באמצעות שיטות, אלא עיון על שיטות; היא אינה עיון באמצעות TORAH, אלא על TORAH".

מעבר לחיבור ברמה התיאורטיבית, כיצד בא לידי ביטוי החיבור של הייעוז למסורת הספרות הפילוסופית הארכאית? בתולדות הפילוסופיה נוצר ניסיון רב בהבנה פילוסופית. ההיסטוריה של הפילוסופיה עשויה באירועים ובמקרים. הייעוז הפילוסופי יוצר הקשרים באמצעות אסוציאציות, באמצעות הבניית דומות. הוא עשוי להיעזר בדוגמאות פילוסופיות הלקוחות מההיסטוריה העשירה של הפילוסופיה, ולבנון כיצד הפילוסופיה התמודדה וכיצד היא עזרה במקרים דומים. אצל פילוסופים שונים.

לדוגמה?
הקריאיה של סארטר בפילוסופיה ובספרות הביאה אותו להבנה שהוא חי חיים מנוכרים, שהוא חי בNICODIM. הדבר לאורה מאוד פרדוקסל: בדרך כלל חווושים שאנשים שקוראים ומתפלסים הם מנוכרים מהחיים עצמם. אבל הוא דוקא מותך העיון והთיאוריה הבין שהוא במצב עזזה. מנוכר ושרוב בני האדם חיים במצב זהה. כל הבדיקה הפילוסופית עבورو הייתה בניסיון למצוא את הדרך לצאת מהnicodim. הוא כמובן חשב על כיון של פעילות סוציאלית, אבל לא בלי הילוי הפילוסופי.

שלומית מקימת קו פתוח לעזרה ראשונית ללא תשלום. מספר הטלפון שלה הוא 02-6795090